

Skrytá história štyridsiateho verša – číslo tridsať

Ezechiel číslo jedenásť

Jeff Pippenger

2026-09-02

V knihe Ezechiel je „obliehanie“ Jeruzalema „znamením“, ktoré je skúškou, podľa ktorej bude rozhodnuté o našom večnom osude, lebo označuje utvorenie obrazu šelmy.

„Pán mi jasne ukázal, že obraz šelmy bude vytvorený pred ukončením doby milosti; lebo má byť veľkou skúškou pre Boží ľud, podľa ktorej bude rozhodnutý ich večný údel. ...“

„Toto je skúška, ktorou musí prejsť Boží ľud predtým, než bude zapečatený. Všetci, ktorí dokázali svoju vernosť Bohu zachovávaním Jeho zákona a odmietnutím prijať falošný sabat, zaradia sa pod zástavu Pána Boha Jehovu a prijmú pečať živého Boha. Tí však, ktorí sa vzdajú pravdy nebeského pôvodu a prijmú nedeľný sabat, prijmú znamenie šelmy.“ Manuscript Releases, zväzok 15, s. 15.

Kresťania, ktorí pri „znamení“ Cestia utiekli z Jeruzalema, tak urobili preto, že boli vopred varovaní a po jeho príchode rozpoznali „znamenie“. Rozpoznať vytváranie obrazu šelmy znamená rozpoznať „udalosti“, „prípravy“ a „pohyby“, ktoré vedú k nedeľnému zákonu. Prorockým prvkom, ktoré tvoria „znamenie“, treba porozumieť ešte pred jeho objavením. Keď Cestius začal obliehanie, bolo už neskoro učiť sa, čo toto znamenie je.

„Prípravy už napredujú a prebiehajú hnutia, ktoré povedú k vytvoreniu obrazu šelmy. V dejinách zeme nastanú udalosti, ktoré naplnia predpovede proroctva pre tieto posledné dni.“ Review and Herald, 23. apríla 1889.

Prípravy, pohyby a udalosti

„Prípravy“, „pohyby“ a „udalosti“ musia byť rozpoznané vopred pred skúškou.

„Všetko, čo Boh v prorockých dejinách určil, aby sa naplnilo v minulosti, sa naplnilo, a všetko, čo ešte len príde vo svojom poriadku, sa aj naplní. Daniel, Boží prorok, stojí na svojom mieste. Ján stojí na svojom mieste. V Zjavení Lev z pokolenia Júdovho otvoril študentom proroctva knihu Danielovu, a tak Daniel stojí na svojom mieste. Vydáva svoje svedectvo, totiž to, čo mu Pán zjavil vo videní o veľkých a slávnostných udalostiach, ktoré musíme poznať, keď stojíme na samom prahu ich naplnenia.“

„V dejinách i proroctve Božie slovo zobrazuje dlhotrvajúci zápas medzi pravdou a bludom. Tento zápas stále pokračuje. To, čo bolo, sa bude opakovať.“ Selected Messages, kniha 2, 109.

„Musíme poznať“ „veľké a slávnostné udalosti, keď stojíme na samom prahu ich naplnenia.“ Prah poukazuje na našu potrebu porozumieť týmto udalostiam ešte pred ich naplnením.

„No prísne ťahy prorockej ceruzky odhaľujú zmenu v tomto pokojnom obraze. Šelma s rohmi podobnými baránkovým hovorí hlasom draka a ,vykonáva všetku moc prvej šelmy pred ňou‘. Duch prenasledovania, ktorý sa prejavil v pohanstve a pápežstve, sa má znovu zjaviť. Proroctvo vyhlasuje, že táto moc povie ,obyvateľom zeme, aby zhotovili obraz šelme‘. [Zjavenie 13:14.] Obraz je zhotovený podľa prvej, totiž leopardu podobnej šelmy, ktorá je predstavená v posolstve tretieho anjela. Touto prvou šelmou je znázornená Rímska cirkev, cirkevná moc odetá občianskou mocou, majúca právomoc trestať všetkých odporcov. Obraz šelmy predstavuje iné náboženské spoločenstvo odeté podobnou mocou. Utvorenie tohto obrazu je dielom tej šelmy, ktorej pokojný vzostup a mierne vyznania ju robia takým nápadným symbolom Spojených štátov. Tu sa nachádza obraz pápežstva. Keď cirkvi v našej krajine, zjednotené v takých bodoch viery, ktoré majú spoločné, budú vplývať na štát, aby presadzoval ich nariadenia a podporoval ich ustanovizne, potom protestantská Amerika vytvorí obraz rímskej hierarchie. Potom bude pravá cirkev napadnutá prenasledovaním, ako bol Boží ľud v dávnych časoch. Takmer každé storočie poskytuje príklady toho, čo dokáže fanatizmus a zlovôľa pod zámienkou služby Bohu ochranou práv cirkvi a štátu. Protestantské cirkvi, ktoré nasledovali v stopách Ríma vytváraním spojenectva so svetskými mocnosťami, prejavili podobnú túžbu obmedziť slobodu svedomia. V sedemnástom storočí trpeli tisíce nekonformných kazateľov pod vládou Anglikánskej cirkvi. Prenasledovanie vždy nasleduje po náboženskom zvýhodňovaní zo strany svetských vlád.“ Spirit of Prophecy, zväzok 4, 277.

Vytvorenie obrazu šelmy sa uskutoční najprv v Spojených štátoch a potom vo svete.

„Cudzie národy budú nasledovať príklad Spojených štátov. Hoci ona ide vpred, predsa tá istá kríza doľahne na náš ľud vo všetkých častiach sveta.“ Testimonies, zväzok 6, 395.

Milánsky edikt z roku 313 predstavuje začiatok formovania a zároveň označuje zatvorené dvere pre adventistov siedmeho dňa. Konštantín na západe a Licinius na východe pripojili k ediktu zmluvné manželstvo, keď Konštantín dal svoju nevlastnú sestru Konstanciu Liciniovi v štvrtom zmluvnom manželstve, znázornenom v prorockej línii šiestich zmluvných manželstiev v rámci prorockej histórie Daniela jedenástej kapitoly. Prvé dve boli spojené s vojnami medzi severom a juhom, nasledujúce dve boli občianskymi vojnami medzi východom a západom a posledné dve sú symbolickými manželstvami pápežskej cirkevnej moci a štátnej moci.

Antiochos II. Theos odložil svoju manželku Laodiku I., aby sa okolo roku 252 pred Kr. oženil s ptolemaiovskou princeznou Berenikou (dcérou Ptolemaia II.). Zmluvné manželstvá Seleukovskej ríše sa uzatvárali medzi kráľom severu a kráľom juhu, zatiaľ čo zmluvné manželstvo roku 313 bolo medzi cisárom východu a cisárom západu.

Zmluvné manželstvo Antiocha II. Thea v roku 252 pred Kr. predstavovalo začiatok Seleukovskej ríše, ktorá ako ríša dospela k svojmu záveru v dejinách predstavených vo veršoch desať až šesťnásť jedenástej kapitoly Daniela. V záverečných dejinách Seleukovskej ríše bolo uskutočnené ďalšie zmluvné manželstvo Antiochom III. Veľkým, keď dal svoju dcéru Kleopatru I. Syru (úplne prvú Kleopatru prorockých dejín) Ptolemaiovi V. v roku 193 pred Kr. V tom čase mal Ptolemaios V. približne 16 rokov a Kleopatru I. Syru asi 10 rokov. Ich manželstvo bolo diplomatickým urovnaním po piatej sýrskej vojne. Alfa zmluvné manželstvo medzi kráľom severu a juh v

Danielovi jedenásť označilo koniec druhej sýrskej vojny.

Posledná Kleopatra prorockých dejín vstúpila do styku s Júliom Cézarom a následne s Markom Antóniom. Po zavraždení Júlia Cézara v roku 44 pred Kr. vznikol v roku 43 pred Kr. druhý triumvirát. Triumvirát tvorili traja muži a potom, čo bol jeden z týchto troch, Marcus Lepidus, Oktaviánom vytlačený z tohto trojitého zväzku, nasledoval mocenský zápas medzi Markom Antóniom východu a Oktaviánom západu. V Brundísiu bola v roku 40 pred Kr. uzavretá zmluva medzi dvoma východnými a západnými rivalmi. Súčasťou zmluvy bolo manželstvo medzi Oktaviánovou sestrou Oktáviou a Markom Antóniom. Zmluva ani sprievodné manželstvo nevydržali a po tom, čo sa Mark Antony zaplietol s Kleopatrou, sa v roku 32 pred Kr. s Oktáviou rozviedol. V bitke pri Aktiu v roku 31 pred Kr. boli ríše východu a západu zjednotené do jednej moci a Oktavián sa potom stal cisárom Augustom, symbolom vrcholu rímskej slávy a moci.

Prorocky prvé zmluvné manželstvo z Daniela jedenástej kapitoly bolo medzi kráľmi severu a juhu v pokuse ukončiť nepriateľstvo medzi dvoma bojujúcimi stranami, ktoré zápasili o znovuoobnovenie ríše Alexandra Veľkého. Toto prvé zmluvné manželstvo medzi Seleukovcami a Ptolemaiovcami Egypta bolo alfa zmluvným manželstvom seleukovského a ptolemaiovského kráľovstva, ktoré bolo predobrazom omega zmluvného manželstva medzi tými istými dvoma mocnosťami. V poslednom, čiže omega zmluvnom manželstve sa úplne prvá, čiže alfa Kleopatra egyptských dejín stala prorockým článkom spájajúcim s poslednou, čiže omega Kleopatrou; ktorej vzťah s Markom Antóniom sa stal vzťahným bodom pre rozvod Oktávie a Marka Antónia. Tento rozvod znamenal obnovené nepriateľstvo medzi Markom Antóniom východu a Oktaviánom západu, ktoré sa skončilo v bitke pri Aktiu roku 31 pred Kr.

Zmluvný sobáš v Brundísiu v roku 40 pred Kr. bol alfa zmluvným sobášom zápasu medzi východom a západom, tak ako zmluvný sobáš Laodiky a Antiocha II. Thea bol alfou zápasu medzi severom a juhom. Zmluvný sobáš roku 313 bol omegou k alfa zmluvnému sobášu Marka Antonia a Octavie, tak ako zmluvný sobáš medzi Ptolemaiom V. a Kleopatrou I. Syrou bol omega zmluvným sobášom severného a južného kráľovstva. Všetky tri zmluvné sobáše, ktoré viedli k omega zmluvnému sobášu roku 313, sa navzájom zhodujú a poskytujú troch svedkov prorockých charakteristík spojených s Milánskym ediktom. Spolu sa štyri doslovné zmluvné sobáše východu, západu, severu a juhu zhodujú s dvoma symbolickými zmluvnými sobášmi pápežstva.

V roku 496 bol Chlodovik, kráľ Frankov, ženatý s Chrotildou. Chrotilda bola burgundskou princeznou, dcérou burgundského kráľa Chilpericha II. Keď boli jej otec a matka zavraždení v rodinnom zápase o moc, žila pod ochranou svojho strýka, kým ju roku 493 nevydali za Chlodovika I., kráľa Frankov. Bola katolíčka, to jest vyznávala nicejskú/ortodoxnú vieru Rímskej cirkvi. Tým sa odlišovala od mnohých iných germánskych kráľovských rodín tej doby, ktoré boli ariánskymi kresťanmi. Jej matka Caretena bola katolíčka a Chrotilda bola vychovaná v tejto viere. Pripomína sa ako tá, ktorá Chlodovika vytrvalo nabádala, aby opustil pohanstvo a prijal katolícky krst; a následne jeho obrátenie v roku 496 patrí k najdôležitejším udalostiam raných dejín Francúzska i západného takzvaného kresťanstva.

Chlodovik sľúbil, že ak zvíťazí v bitke pri Tolbiaku, obráti sa na katolícku vieru Chlotildy a dá sa pokrstiť. Kráľ Alemanov bol zabitý, ich vojsko sa rozpadlo a Frankovia zvíťazili. Po víťazstve Chlotilda zariadila, aby biskup Remigius z Remeša poučil Chlodovika, a ten bol pokrstený (podľa tradície na Vianoce roku 496) spolu s niekoľkými tisícmi svojich bojovníkov.

Chlodovik bol kráľom Frankov, čo v dnešných pojmoch znamená kráľ Francúzska. Stal sa prvým z európskych kráľov, ktorí sa napokon vzdali svojho pohanského náboženstva a obrátili sa na katolicizmus. Z tohto dôvodu je Chlodovik považovaný za „najstaršieho syna Katolíckej cirkvi“ a Francúzsko sa nazýva „najstaršou dcérou Katolíckej cirkvi“. V roku 1980, keď pápež Ján Pavol II. navštívil Francúzsko, opýtal sa: „Francúzsko, najstaršia dcéra Cirkvi, si verné svojmu krstu?“

Chlodovikovo obrátenie na nicejský katolicizmus označuje začiatok symbolického svadobného sprievodu, ktorý by viedol k symbolickému zmluvnému manželstvu roku 538. Symbolické zmluvné manželstvo medzi Chlodovikom a smilnicou, ktorá smilní s kráľmi zeme, bolo predobrazené štyrmi predchádzajúcimi zmluvnými manželstvami v Danielovi jedenásť. Chlodovik bol prvým európskym kráľom, ktorý poskytol rímskej cirkvi vojenskú a hospodársku podporu, a preto je Chlodovik v rámci tohto dejinného výkladu zastúpený v Danielovi jedenásť.

A ramená povstanú z jeho strany, poškvria svätyňu sily, odstránia ustavičnú obeť a postavia ohavnosť, ktorá pôsobí spustošenie. Daniel 11:31.

Klovis v roku 496 označuje začiatok európskych politických štruktúr, ktoré sa mali „postaviť“ na pomoc pápežstvu, keď vystupovalo k moci. Označuje začiatok symbolického svadobného sprievodu. „Ramená“ verša by tiež poškvrnili „svätyňu sily“, ktorou je pre pohanský aj pápežský Rím mesto Rím.

Dve svätyne

V knihe Daniel sa nachádzajú dve odlišné hebrejské slová, ktoré sa prekladajú ako „svätyňa“. Hebrejské slová „miqdash“ a „qodesh“ sa obe prekladajú ako „svätyňa“, avšak qodesh môže označovať iba svätý objekt, zatiaľ čo miqdash môže podľa kontextu označovať buď svätú, alebo nesvätú svätyňu.

„Svätyňa sily“ v tridsiatom prvom verši je „miqdash“ a predstavuje svätyňu sily Ríma, ktorou bolo pre pohanský i pápežský Rím mesto Rím. Od bitky pri Actiu, keď Oktavián zjednotil ríšu, bol pohanský Rím tristošesťdesiat rokov (čas) neporazitelný, čím sa naplnil dvadsiaty štvrtý verš jedenástej kapitoly Daniela.

Vojde pokojne aj na najúrodnejšie miesta krajiny; a bude robiť to, čo nerobili jeho otcovia ani otcovia jeho otcov; rozptýli medzi nimi korisť, lúpež a bohatstvo; ba bude osnovať svoje zámery proti pevnostiam, avšak len na čas. Daniel 11:24.

Keď pohanský Rím vládol z mesta Rím, bol neporazitelný, ale keď Konštantín v roku 330 presťahoval hlavné mesto do Konštantínopola, naplnil sa „čas“ z verša dvadsaťštyri. Keď bol z mesta vyhnaný posledný z troch rohov (Góti) zo siedmej kapitoly Daniela, pápežský Rím v roku 538 prorocky prevzal trón ako piate kráľovstvo biblického proroctva. Góti obliehali Rím, no

napokon ustúpili, keď Belisarius, Justiniánov generál, zabezpečil mesto. Rímska cirkev potom vládla najvyššou mocou tisíc dvestošesťdesiat rokov, až kým Napoleon nedal pápeža zosadiť a poslať do vyhnanstva v roku 1798.

Rím, „svätyňa sily“, bol „poškvrnený“ (poškvrnený v zmysle „zranený alebo rozvrátený“) prostredníctvom „ramien“ z prebiehajúceho boja proti mestu, ktorý je primárne znázornený prvými štyrmi trúbami v ôsmej kapitole Zjavenia.

Dejiny, ktoré nasledovali od roku 496 ďalej, uvidia mesto Rím poškvrnené, keď sa z moci a slávy Rímskej ríše zmení na moc a slávu rímskokatolíckeho impéria. Tieto ramená odstránia náboženstvo pohanstva, v danom úseku predstavované slovom „každodenná“, keď prijímú náboženstvo nicejského katolicizmu.

V bitke pri Vouillé porazil Chlodovik ariánskych Vizigótov pod vedením Alaricha II. a získal Akvitániu. Po tomto víťazstve, v roku 508, východorímsky cisár Anastasius I. (v Konštantínopole) poctil Chlodovika za jeho víťazstvo nad Vizigótmi. Gregor z Tours uvádza, že Anastasius poslal Chlodovikovi úradné listiny, ktorými ho ustanovil za konzula. V Tours, v chráme svätého Martina, si Chlodovik obliekol purpurovú tuniku a plášť, položil si na hlavu diadém, vyšiel na koni a rozhadzoval medzi zástup zlato a striebro. Gregor hovorí, že od toho dňa bol oslavovaný ako konzul a rímsky cisár uznal, že Chlodovik je legitímnym kresťanským kráľom na Západe. Bol odmenený za to, že zlomil moc ariánskych Vizigótov, proti ktorým vystupoval aj Konštantínopol. Rok 508 je rokom, keď cisár na Východe verejne poctil katolíckeho franského kráľa — Cirkev, víťazstvo a rímska legitimita v jednom výjave. Rok 508 je rokom, keď franské katolícke kráľovstvo stalo ako dominantná katolícka moc v Galii po zlomení vlády ariánskych Vizigótov. Chlodovik je prvým významným barbarským kráľom, ktorý bojoval za nicejský katolicizmus proti ariánskym kráľovstvám, a preto je prototypom francúzskej úlohy ako „najstaršej dcéry Cirkvi“. Chlodovik predstavuje obdobie od roku 496 do roku 508 a je alfa-symbolom symbolickej manželskej zmluvy. Tridsať rokov od roku 508 do roku 538 predstavuje Justinián, ktorý je omega-symbolom sprievodu.

V roku 538 „ramená“ dosadili pápežskú moc na trón zeme na 1260 rokov. Vtedy bolo symbolické zmluvné manželstvo dovŕšené pri zavŕšení manželského sprievodu, ktorý sa začal v roku 496. V roku 1798 bolo zmluvné manželstvo, ktoré sa začalo medzi rímskym pápežom a Chlodovikom Francúzskym, zrušené, keď Napoleon Francúzsky rozviedol pápežskú moc tým, že dal svojmu generálovi zajať pápeža.

Alfa, symbolické pápežské zmluvné manželstvo, ktoré začalo svoj svadobný sprievod v roku 496, bolo zavŕšené pri nedeľnom zákone v roku 538 a následne bolo zrušené v roku 1798, tak ako aj každé iné zmluvné manželstvo z Daniela jedenástej kapitoly. Zjavenie pridáva k pápežskému manželskému vzťahu medzi kráľmi Európy a pápežmi katolicizmu, lebo drak zo Zjavenia dvanástej kapitoly je zároveň Satanom i kráľmi pohanského Ríma.

„Tak teda drak v prvom rade predstavuje satana, no v druhotnom zmysle je symbolom pohanského Ríma.“ The Great Controversy, 439.

V Zjavení nám Ján oznamuje tri veci, ktoré králi (drak) dali morskej šelme katolicizmu.

A šelma, ktorú som videl, bola podobná leopardovi, a jej nohy boli ako nohy medveďa a jej tlama ako tlama leva; a drak jej dal svoju moc i svoj trón a veľkú právomoc. Zjavenie 13,2.

V roku 496 začali európski králi poskytovať pápežskej šelme svoju „moc“, predstavovanú ich vojenskou silou a hospodárskou podporou. V roku 330 premiestnili hlavné mesto svojej ríše do Konštantínopola, čím zanechali mesto Rím ako „sídlo“ pápežskej autority. „Zbrane“ potom dekrétom Justiniána v roku 533 označili pápežskú cirkev za hlavu všetkých cirkví. Tento dekrét zahŕňal aj použitie ich vojenskej sily na prenasledovanie tých, ktorých pápežstvo označilo za heretikov, a tak vložil ich občiansku „autoritu“ do rúk pápežov.

Alfová zmluva manželstva medzi pápežstvom a kráľmi Európy sa začala s Chlodovikom v roku 496. Do roku 508 bolo pohanstvo, zákonné náboženstvo ríše, odložené bokom v prospech náboženstva nicejského katolicizmu. V roku 533 Justinián označil pápežstvo za hlavu všetkých cirkví a odovzdal zákonnú právomoc ich príslušných trónov pápežskej moci.

Sídlo Alfa a Omega

V roku 330 bolo mesto Rím ponechané v rukách rímskej cirkvi, kde mala sedieť, až kým nebude zničená v ohnivom jazere pri Kristovom druhom príchode. V roku 538 bola opäť oficiálne posadená na pápežský trón, čím sa dejiny rokov 330 až 538 určujú ako prorocké obdobie, ktoré sa začína alfa sídlom a končí omega sídlom. Toto obdobie predstavuje ukončenie štvrtého kráľovstva biblického proroctva (Pergamos) ako postupný zánik, ktorý sa začína v roku 330 a končí v roku 538 s príchodom Thyatiry. Západný i východný Rím pokračovali v pomalom rozklade aj po roku 538, no toto obdobie sa začalo odovzdaním sídla, predstavujúceho mesto Rím, pápežstvu v roku 330, až kým sa sídlo v roku 538 nestalo nielen trónom nad mestom, ale aj nad kráľovstvom, ktoré toto mesto predstavovalo.

Roky 330 až 538 predstavujú špecifické prorocké obdobie, ktoré vymedzuje „osem“ medzníkov posilnenia pápežstva. Týchto osem krokov sa opakuje pri uzdravení smrteľnej rany pápežstva v čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

Prvým z ôsmich krokov bolo odovzdanie mesta Rímu pápežskej moci a ôsmym krokom bolo odovzdanie mesta ako trónu piateho kráľovstva biblického proroctva. To určuje rok 538 ako sídlo a ako „ôsmy krok, ktorý je z predchádzajúcich siedmich krokov“. Prvým krokom bolo odovzdanie sídla a ôsmym krokom bolo odovzdanie sídla; teda prvý krok v roku 330 je alfa a rok 538 je omega. Dve sídla, tri odstránené rohy, odňatá ustavičná obeť, Chlodovikovo obrátenie a Justiniánov dekrét tvoria spolu osem krokov, ktoré označujú svadobný sprievod a napokon aj samotnú svadbu.

V roku 1798 Francúzsko, mocnosť, ktorá predstavovala desať európskych kráľov a ktorá v roku 538 dosadila pápežstvo na trón, odstránilo pápežstvo práve z toho istého trónu. Alfa zmluvné manželstvo, znázornené v dejinách od roku 538 do roku 1798, je predobrazom omega zmluvného manželstva pápežskej moci s desiatimi kráľmi zo sedemnásť kapitoly Zjavenia. Svadobný sprievod od roku 496 do roku 538 je predobrazom ôsmich krokov, ktoré sa zhodujú s poslednými

ôsmimi prezidentmi Spojených štátov. Chlodovik a Francúzsko sú symbolmi desiatich európskych kráľov. Predstavujú Spojené štáty, ktoré sa pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone stanú popredným kráľom desiatich kráľov zo sedemnásť kapitoly Zjavenia.

Predchádzajúcich päť zmluvných manželstiev z Daniela jedenásť sa zhoduje so šiestym a posledným zmluvným manželstvom posledných dní. Alfa a omega zmluvných manželstiev severu a juhu označujú nevestu z juhu ako alfu a omega je nevesta zo severu. V zmluvných manželstvách pohanského Ríma bola alfa nevesta z východu daná západu a omega roku 313 bola nevestou zo západu. Tieto štyri manželstvá sú prorocky navzájom prepojené Kleopatrou prvou a Kleopatrou poslednou. Symbolické zmluvné manželstvo pápežského Ríma predstavovalo ženícha ako popredného kráľa prorockej konfederácie desiatich kráľov, spojeného s ich nevestou — šarlátovou ženou Ríma. Rozvod vykonal v roku 1798 popredný kráľ desiatich kráľov.

Zmluvné manželstvo roku 313 predstavuje posledné zmluvné manželstvo pápežskej moci so Spojenými štátmi — popredným kráľom spomedzi desiatich kráľov zo zjavenia sedemnásť kapitoly; mocnosťou s dvoma rohmi, ktorá je predobrazená mocnosťou s dvoma rohmi Francúzska. Dejiny, ktoré sa začali Chlodovikom roku 496 a napokon viedli k Justiniánovmu dekrétu roku 533 a k dosadeniu pápežstva na trón roku 538, predstavujú dejiny od roku 1989 až po nedeľný zákon.

V ďalšom článku budeme v týchto veciach pokračovať.